Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część L.

Wydana i rozesłana dnia 16. Siepnia 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

L. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. August 1851.

Część L.

Wydana i rozesłana: dnia 16. Sierpnia 1851.

180.

Rozrządzenie c. k. ministerstwa wojny z dnia 28. Lipca 1851,

obwieszczające przepis o zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 23 Lipca 1851. organizacyi władz administracyjnych, w Pograniczu wojskowem.

Najwyższem postanowieniem z d. 23 Lipca 1851, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. Mość, zatwierdzić organizacyę władz administracyjnych w Pograniczu wojskowem, wedle zasad w następnym przepisie ustanowionych.

Csorich m. p.

Załączenie do N. 180.

Przepis do organizacyi władz administracyjnych krajowych w Pograniczu wojskowem.

Po pierwsze. Wyrzeczone utrzymanie dotychczasowego właściwego przeznaczenia wszystkich wojskowych prowincyj granicznych, do wewnętrznej i zewnętrznej służby pod bronią, niemniej wojskowej ich organizacyi, wymaga już samo przez się właściwego urządzenia administracyi, odpowiedniego onemu przeznaczeniu i onej organizacyi, którego zasady ustanawiają się w niniejszym statucie organizacyjnym.

Po drugie. Postanowienie §fu 4. ustawy zasadniczej z d. 7 Maja 1850, wedle którego mieszkańcy Pogranicza wojskowego, o tyle udział mają we wszystkich prawach, nadanych Najłaskawiej przez Najjaśniejszego Pana, J. C. M., przynależącym innych krajów koronnych, o ile takowe połączyć się dają z celem i potrzebami instytutu, ma też i względem administracyjnego urządzenia Pogranicza wojskowego zupełną ważność, jako najwyższa zasada stanowiąca.

Po trzecie. Jako konieczny jej wynik, zostaje najwyższy kierunek administracyi Pogranicza wojskowego, specyalnie ministerstwu wojny przekazany.

Po czwarte. Administracya Pogranicza wojskowego, obejmuje w tymże kraju koronnym, jak dotychczas, zarząd polityczny, policyjny i (co się tycze opodatkowania narodów pogranicznych wedle §§fów 10 i 65 statutu granicznego z dnia 7 Maja 1850, tudzież dochodów z dzierżawy i innych prowentów, nakoniec rzeczy leśnej), także i kameralny.

Wynikające ztąd interesa, jako zakres działania organów administracyjnych Pogranicza wojskowego, są, z wskazaniem na dotychczasową kompetencyę tych organów

L. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. August 1851.

180.

Erlass des Kriegsministeriums vom 28. Juli 1851,

womit die Vorschrift über die mit Allerhöchster Entschliessung vom 23. Juli 1851 genehmigte Organisirung der Verwaltungsbehörden in der Militärgränze kundgemacht wird.

Seine Majestät der Kaiser haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 23. Juli 1851 die Organisirung der Verwaltungsbehörden in der Militärgränze, nach den in der nachfolgenden Vorschrift aufgestellten Grundsätzen zu genehmigen geruht.

Csorich *m. p.*

Beilage zu Nr. 180.

Vorschrift zur Organisirung der Landes-Verwaltungsbehörden in der Militärgränze.

Erstens. Die ausgesprochene Aufrechthaltung der bisherigen eigenthümlichen Bestimmung sämmtlicher Militärgränz-Provinzen zu dem inneren und äusseren Waffendienste und ihrer militärischen Organisation, bedingt von selbst auch eine dieser Bestimmung und Organisation entsprechende eigenthümliche administrative Einrichtung, deren Grundsätze mit gegenwärtigem Organisirungs-Statute festgestellt werden.

*Zweitens. Die Bestimmung des §. 4 des Grundgesetzes vom 7. Mai 1850 *), wornach die Bewohner der Militärgränze an allen, den Angehörigen der übrigen Kronländer von Seiner Majestät Allergnädigst verliehenen Rechten in soferne Theil nehmen, als selbe mit dem Zwecke und den Bedürfnissen des Institutes vereinbarlich sind, hat auch bezüglich der administrativen Einrichtung der Militärgränze nothwendig, als oberster und leitender Grundsatz, volle Geltung.*

Drittens. Als nothwendige Folge dessen bleibt die oberste Leitung der Administration der Militärgränze speciell dem Kriegsministerium zugewiesen.

Viertens. Die Administration der Militärgränze begreift, wie bisher, die politische, polizeiliche und (bezüglich der Besteuerung des Gränzvolkes nach §§. 10 und 65 des Gränz-Statutes vom 7. Mai 1850, sowie der Pacht- und übrigen Proventen-Gefälle, dann des Waldwesens) auch die Cameral-Verwaltung dieses Landtheiles.

Die hieraus für die Administrations-Organe der Militärgränze, als ihr Wirkungskreis, entspringenden Geschäfte, werden unter Hinweisung auf die bisherige diessfällige

---

*) *Nr. 243 des Reichsgesetzblattes.*

i na przepisy albo obecnie dla tych interesów istniejące, albo wydać się mające, bliżej oznaczone w następującem wyliczeniu aproksymacyjnem:

Staranność o obwieszczenie i wykonywanie ustaw, utrzymanie bezpieczeństwa, publicznego porządku i spokojności, mianowicie rzecz konskrypcyjna, zaciąganie do wojska i dymisya, dochodzenie i zestawianie dat statystycznych;

rzecz podwód dotycząca;

dozór nad rejestrami urodzonych, ślubów i śmierci;

rzecz paszportowa, przynależności rodzinnej i obcych;

interesa przemysłowe i handlowe;

rzecz sanitarna;

sprawy gminne, pod względem na własną ustawę gminną;

sprawy kościelne, szkolne i fundacyjne;

nadzór nad zakładami dobroczynności i ludzkości, i nad wszystkiemi publicznemi instytutami;

staranność o nienaruszenie i utrzymanie w ewidencyi granic państwa i kraju, i o utrzymanie w dobrym stanie komunikacyj lądowych i wodnych;

wypisanie, pobieranie i obliczenie tak podatków jak wszystkich innych prowentów krajowych;

hodowanie lasów eraryalnych;

sprawy kultury krajowej;

sprawy posiadłości gruntowej i wszelkie sprawy, dotyczące ustawy granicznej zasadniczej, o ile takowe nie zostały wyraźnie przekazane postępowaniu sądowemu;

rzecz kordonu;

dozór nad drukiem i asocyacyami;

sprawy przywilejów; wpływ przy wywłaszczaniu, przy sporach o prawa wodne i o budowle;

ułożenie budżetów dla własnej administracyi, dla komunikacyj lądowych i wodnych, i dla zakładów rządowych w okręgu urzędu; nakoniec też

dotychczasowe funkcye polubowne i rzecz księgi gruntowej, jak dalece, co do tego, nie stanowi nic innego organizacya sądowa, wydać się mająca.

Tak co do interesów służbowych właśnie wyliczonych, któreby wedle natury do zakresu innych ministerstw należały, jak w ogólności co do wszystkich przez inne ministerya wydanych urządzeń, jeżeliby takowe w Pograniczu wojskowem w życie wejść miały, będą wydane stosowne wedle potrzeby rozporządzenia, drogą organów wojskowych, zawsze przez ministeryum wojny, w porozumieniu z innemi ministeryami właściwemi.

Po piąte. Dotychczasowy podział wojskowy Pogranicza wojskowego, stanowi oraz, stosownie do §§fów 5 i 67 organicznej ustawy z d. 7 Maja 1850, także i administracyjny podział jego.

Wedle tego dzieli się całe Pogranicze wojskowe na dwie komendy wojskowe, a to:

A. Komenda kroacko-slawońska, z siedliskiem komendanta wojskowego krajowego w Zagrzebiu, do której należą:

Competenz dieser Organe, und auf die für diese Geschäfte derzeit bestehenden oder zu erlassenden Vorschriften, durch folgende approximative Aufzählung näher bezeichnet, als:

Sorge für die Kundmachung und Vollziehung der Gesetze, für die Aufrechthaltung der Sicherheit, der öffentlichen Ordnung und Ruhe, insbesondere aber das Conscriptions- und das Ein- und Ausrollirungswesen, die Erhebung und Zusammenstellung statistischer Daten;

das Vorspannswesen;

die Ueberwachung der Geburts-, Ehe- und Sterberegister:

das Pass-, Heimats- und Fremdenwesen;

die Gewerbs- und Handelssachen;

das Sanitätswesen;

die Gemeinde-Angelegenheiten, mit Rücksicht auf das besondere Gemeindegezetz;

die Kirchen-, Schul- und Stiftungssachen;

die Oberaufsicht über die Wohlthätigkeits- und Humanitäts-Anstalten, und über alle öffentlichen Institute;

die Sorge für die Integrität und Evidenzhaltung der Reichs- und Landesgränzen, und für die Instandhaltung der Land- und Wasserstrassen;

die Vorschreibung, Einhebung und Verrechnung der Steuern und aller übrigen Landes-Proventen;

die Bewirthschaftung der Aerarial-Waldungen:

die Landes-Cultur-Sachen;

die Grundbesitz- und alle das Gränz-Grundgesetz berührenden Angelegenheiten, in soferne sie nicht ausdrücklich der gerichtlichen Behandlung zugewiesen sind;

das Cordons-Wesen;

die Ueberwachung der Presse und Associationen:

die Privilegien-Angelegenheiten, die Einflussnahme bei der Expropriation, bei Streitigkeiten über Wasserrechte und Bauten;

die Verfassung der Voranschläge für die eigene Administration, für die Strassen- und Wasserbauten, und für die Staats-Anstalten des ämtlichen Bezirkes; endlich auch

die bisherigen friedensrichterlichen Functionen und das Grundbuchswesen, in solange als darüber nicht durch die bevorstehende Gerichts-Organisirung anders verfügt wird.

Sowohl über jene der hier aufgezählten Dienstesgeschäfte, welche ihrer Natur nach in den Bereich anderer Ministerien gehören würden, wie überhaupt hinsichtlich aller von anderen Ministerien ausgehenden Einführungen, werden, wenn sie auch in der Militärgränze in Anwendung kommen sollen, die nöthigen adaptirenden Verfügungen stets vom Kriegsministerium im Einvernehmen mit den betreffenden anderen Ministerien, durch die Militär-Organe erlassen werden.

Fünftens. Die bisherige militärische Eintheilung der Militärgränze bildet auch, in Gemässheit der §§. 5 und 67 des Grundgesetzes vom 7. Mai 1850, die administrative Eintheilung derselben.

Darnach zerfällt die gesammte Militärgränze in zwei Landes-Militärcommanden, nämlich:

A. Das croatisch-slavonische, mit dem Sitze des Landes-Militärcommandanten zu Agram, zu welchem gehören:

1. Pułk Likański N. 1 (z sztabem w Gospiczy);
2. „ Ottoczański N. (z szt. w Ottoczanach);
3. „ Oguliński N. 3 (z szt. w Ogulinie);
4. „ Szluiński N. 4 (z szt. w Karlsztadzie);
5. „ Warażdyńsko-Krzyżowiecki N. 5. (z szt. w Bellowarze);
6. „ Waraż.-Jerzy N. 6 (z szt. w Bellowarze);
7. 1szy pułk banalny N. 10 (z szt. w Glinach);
8. 2gi „ „ N. 11 (z szt. w Petrynii);
9. Pułk Brodzki N. 7 (z szt. w Winkowcach);
10. „ Gradyszkański N. 8 (z szt. w Nowej Gradysce).

Dalej komuny wojskowe:

1. Zeng.
2. Carlopago.
3. Bellowar.
4. Iwanicz.
5. Petrynia.
6. Kostajnicza.
7. Brood.

B. Komenda banacko-serbska, z siedliskiem komendanta wojskowego krajowego w Temeswarze, do której należą:

1. Pułk Piotrowaradyński N. 9. (z sztabem w Mitrowcach);
2. „ niemiecko-banacki N. 12 (z szt. w Pańczowie);
3. „ romańsko-banacki N. 13 (z szt. w Caransebes);
4. „ illyryjsko-banacki N. 14 (z szt. w Weiskirchen);
5. batalion Czajkistów (z szt. Titel), (na który też zastosować należy postanowienia niniejszem dla pułków wydane).

Tudzież komuny wojskowe:

1. Semlin.
2. Karlowce.
3. Peterwardein.
4. Pańczowa.
5. Weisskirchen.

Stosownie do dalszego podziału wojskowego, przekazane są pułki i komuny brygadom, a te dywizyom, z siedliskiem brygadyerów: w Gospiczy, Karlsztadzie, Bellowarze, Petrynii, Winkowcach, Mitrowcach, Pańczowie, Caransebes, a z siedliskiem dywizyonerów w Karlsztadzie, Zagrzebiu, Osieku i Semlinie.

Każdy z rzeczonych pułkowych powiatów granicznych, dzieli się na dwanaście, batalion czajkistów na sześć powiatów kompanijnych, przyczem służy za zasadę, że gminy i granice nastąpić mającego podziału sądowego, przez powyższy podział administracyjny, przecięte nie będą.

Po szóste. Na czele administracyi w wojskowych jenerałatach granicznych, stoją komendanci wojskowi krajowi w Zagrzebiu i Temeswarze, którzy sprawować będą do-

1. *Das Liccaner Regiment Nr. 1 (Stab zu Gospić);*
2. *das Ottočaner Regiment Nr. 2 (Stab zu Ottočac);*
3. *das Oguliner Regiment Nr. 3 (Stab zu Ogulin);*
4. *das Szluiner Regiment Nr. 4 (Stab zu Carlstadt);*
5. *das Warasdiner-Creuzer Regiment Nr. 5 (Stab zu Bellovar);*
6. *das Warasdiner-St. Georger Regiment Nr. 6 (Stab zu Bellovar);*
7. *das 1. Banal-Regiment Nr. 10 (Stab zu Glina);*
8. *das 2. Banal-Regiment Nr. 11 (Stab zu Petrinia):*
9. *das Brooder Regiment Nr. 7 (Stab zu Vinkovcze);*
10. *das Gradiscaner Regiment Nr. 8 (Stab zu Neu-Gradisca).*

Ferner die Militär-Communitäten:

1. *Zengg,*
2. *Carlopago,*
3. *Bellovar,*
4. *Iwanić,*
5. *Petrinia,*
6. *Kostainicza,*
7. *Brood.*

B. *Das banatisch-serbische, mit dem Sitze des Landes-Militärcommandanten zu Temesvar, zu welchem gehören:*

1. *Das Peterwardeiner Regiment Nr. 9 (Stab zu Mitrowitz);*
2. *das Deutsch-Banater Regiment Nr. 12 (Stab zu Pancsova);*
3. *das Romanen-Banater Regiment Nr. 13 (Stab zu Caransebes);*
4. *das Illirisch-Banater Regiment Nr. 14 (Stab zu Weisskirchen);*
5. *das Czaikisten-Bataillon (Stab zu Titel), (auf welches die hier für die Regimenter gegebenen Bestimmungen Anwendung haben).*

Ferner die Militär-Communitäten:

1. *Semlin,*
2. *Carlowitz,*
3. *Peterwardein.*
4. *Pancsova,*
5. *Weisskirchen.*

Vermöge der militärischen Zwischentheilung sind überdiess die Regimenter und Communitäten den Brigaden, und diese den Divisionen zugewiesen, mit dem Sitze der Brigadiere: zu Gospić, Carlstadt, Bellovar, Petrinia, Vinkovcze, Mitrowitz, Pancsova, Caransebes, und der Divisionäre: zu Carlstadt, Agram, Essegg und Semlin.

Jeder der genannten Gränz-Regimentsbezirke wird in z w ö l f, das Czaikisten-Bataillon in s e c h s Compagniebezirke untergetheilt, wobei der Grundsatz gilt, dass die Gemeinden und die Gränzen der bevorstehenden Gerichts-Eintheilung, durch die vorangeführte administrative Eintheilung nicht durchschnitten werden.

S e c h s t e n s. An der Spitze der Verwaltung in den Militär-Gränzgeneralaten stehen die Landes-Militärcommandanten zu Agram und Temesvar, welche die diessfälligen Ge-

tyczące interesa w wojskowo-uorganizowanej sekcyi, do tamecznych komend wojskowych przyłączyć się mającej, a całość cywilnej administracyi, w przekazanym jeneralacie wojskowym obejmującej.

Tym końcem i pod względem na potrzebną jedność w sprawowaniu interesów, dodany im będzie jeden oficer sztabowy, jako szef sekcyjny, z potrzebnemi nadoficerami, tudzież do porady i do użycia w specyalnych zawodach: dyrekcye budownicza, rachunkowa, szkolna i leśna, dyrygujący lekarz polowy sztabowy, równie jak inne personale urzędowe i służbowe.

Od doświadczeń na przyszłość zebrać się mających, zależeć będzie, czy niektóre osoby dyrekcyi budowniczej, szkolnej i leśnej, celem lżejszych miejscowych inspekcyj także w okręgu granicznym, wedle okoliczności, przy brygadach i dywizyach, zamieszczeni być mają.

Z komendantów wojskowych krajowych, sprawują pułkownicy i komendanci pułkowi administracyę w powiatach pułków swych, do czego im, oprócz spółdziałania oficerów sztabowych dodanym będzie jeden kapitan z oficerem podrzędnym, jeden urzędnik leśny, dalej jeden kierujący rachunkami, w szarży oficera, i jeden kapitan budowniczy, wraz z innem potrzebnem personale urzędowem, tudzież do porady w sprawach szkolnych i sanitarnych, komisya szkół pułkowych, w miejscu sztabu znajdująca się, a w powszechności złożona z podpułkownika, wyż wspomnionego kapitana i nadnauczyciela, nareszcie lekarz pułkowy.

W kompaniach, zawiaduje całą administracyą, bez wszelkiego podpodziału, kapitan komendant kompanii, któremu do pomocy w załatwianiu interesów, dodany będzie osobno, także i do spólnego zamknięcia kasy, powołany oficer podrzędny, tudzież potrzebni podoficerowie i inne personale, i któremu być mają do dyspozycyi także i inni oficerowie kompanii.

P o s i ó d m e. Z powyższego uczłonkowania w organizmie administracyjnym Pogranicza wojskowego, wynikają następujące trojakie instancye administracyjne.

Gdy, mianowicie komendant kompanii, jako eksponowany administracyjny organ pułku, tylko w wyraźnie przekazanych mu przypadkach w imieniu pułku rostrzyga, stanowi z reguły komendant pułku p i e r w s z ą (komenda pułku), komendant wojskowy krajowy d r u g ą (rząd krajowy), ministeryum wojny trzecią instancyę.

Odwołania się przeto od wyroków komendanta pułku, wytaczane będą do komendanta wojskowego krajowego, a od wyroków tego ostatniego, do ministeryum wojny, które albo w ostatniej instancyi rozstrzyga, albo przedmiot Najjaśniejszemu Panu, Jego Ces. Mości, przedkłada.

Osobny przepis, oznaczy bliżej zakres prawa tak kompanii jak instancyj rzeczonych, a przeto też i one przedmioty, w których ostatnie rozstrzygnienie w t r z e c i e j instancyi wojskowym komendantom krajowym będzie poruczone.

Dowódzcy brygady, stojący między komendantami pułku a wojskowymi komendantami krajowymi, wywierają, co się tycze administracyi pułków im przekazanych, stosownie do wojskowej zasady służbowej, wpływ inspekcyjny i kontrolujący, i mają oprócz tego załatwiać oraz wszelkie interesa, wyraźnie urzędowaniu ich przekazane.

schäfte in einer den dortigen Landes-Militärcommanden anzuschliessenden, das Ganze der bürgerlichen Verwaltung des zugewiesenen Militär-Gränzgeneralates umfassenden, militärisch-organisirten Section zu besorgen haben.

Zu diesem Behufe, und mit Hinblick auf die nöthige Einheit in der Geschäftsführung, wird ihnen ein Stabs-Officier als Sections-Chef, mit den nöthigen Ober-Officieren, ferner zum Beirathe und zur Verwendung in den speciellen Fächern eine Bau-, Rechnungs-, Schul- und Walddirection, der dirigirende Stabs-Feldarzt, sowie das nöthige übrige Amts- und Dienstpersonale beigegeben.

Von der zu machenden Erfahrung wird es abhängen, ob einige Individuen der Bau-, Schul- und Walddirection, behufs leichterer localer Inspicirungen auch im Gränzgebiete nach Umständen bei den Brigaden oder Divisionen eingetheilt werden sollen.

Unter den Landes-Militärcommandanten besorgen die Obersten und Regimentscommandanten die Administration ihrer Regimentsbezirke, wozu ihnen nebst der Mitwirkung der Stabs-Officiere, ein Hauptmann mit einem subalternen Officier, ein Forstbeamter, dann ein mit Officiers-Charakter betheilter Rechnungsführer und ein Bau-Hauptmann, nebst dem übrigen erforderlichen Amtspersonale; ferner zum Beirathe in Schul- und Sanitäts-Angelegenheiten, die in der Regel aus dem Oberstlieutenant, dem obbesagten Hauptmanne und dem Oberlehrer, im Stabsorte bestehende Regiment-Schulencommission, dann der Regiments-Arzt, beigegeben wird.

Bei den Compagnien wird das ganze Administrations-Geschäft, ohne alle Untertheilung, durch den Hauptmann-Compagniecommandanten versehen, dem zur Unterstützung in der Geschäftsführung eigens ein, auch zur Casse-Mitsperre berufener subalterner Officier, dann die nöthigen Unter-Officiere und das sonstige Personale beigegeben wird, und dem hiezu auch die übrigen Officiere der Compagnie zu Gebote stehen.

Siebentens. Aus der vorstehenden Gliederung des administrativen Organismus der Militärgränze, ergibt sich folgender dreifacher administrativer Instanzenzug:

Während nämlich der Compagniecommandant, als exponirtes Administrations-Organ des Regiments, nur in den ihm ausdrücklich zugewiesenen Fällen im Namen des Regiments entscheidet, ist in der Regel der Regimentscommandant die erste (Regimentscommando), der Landes-Militärcommandant die zweite (Landesstelle), das Kriegsministerium die dritte Instanz.

Berufungen gegen die Entscheidungen des Regimentscommandanten sind daher an den Landes-Militärcommandanten, und gegen Entscheidungen des Letzteren, an das Kriegsministerium zu richten, welches in letzter Instanz entscheidet, oder an Seine Majestät den Kaiser den Gegenstand leitet.

Eine besondere Vorschrift wird den Befugnisskreis der Compagnie und der benannten Instanzen näher, und somit auch jene Geschäftsgegenstände bestimmen, für welche die letzte Entscheidung in dritter Instanz den Landes-Militärcommandanten überlassen wird.

Die zwischen den Regiments- und Landes-Militärcommandanten stehenden Brigadiere, haben bezüglich der Administration der ihnen zugewiesenen Regimenter in Gemässheit des militärischen Dienstprincipes inspicirenden und controlirenden Einfluss, sowie überdiess die Besorgung aller jener Geschäfte, welche ausdrücklich ihrer Amtshandlung zugewiesen sind.

Wszelkie przeto agiendy (zarządzenia), jak dotąd przez brygadę przechodzić winny, aby brygadyer powziął o nich wiadomość i swe dołączył spostrzeżenia.

Tak samo zupełnie rozumieć się ma także i o dowódzcach dywizyjnych, przy wojskach granicznych.

Po ósme. Organizm administracyjny w powyższych ostatnich paragrafach określony, będzie dla komun wojskowych osobnym porządkiem komunowym ustanowiony.

Po dziewiąte. Odpowiedzialność za całe interesów sprawowanie w przekazanym okręgu urzędu, mają na sobie komendanci kompanij, pułków i komendanci wojskowo-krajowi.

Stanowisko dodanych im osób, jest przeto istotnie poradzcze i wykonujące; jednakże co się tycze obradowania, są te osoby, równie jak każdy referent inny, ściśle odpowiedzialne za rzetelne przedstawienie tak stanu jak całego stosunku rzeczy, za należyte przytoczenie i zastosowanie przepisów prawnych, i za wnioski, które czynią albo czynić zaniedbują, lubo są do tego obowiązane.

Osoby budownicze, zostają spólnie odpowiedzialnemi w zawodzie technicznym, osoby rachunkowe za rzetelność i prawość rachunków, przeto też spólnie nadal podpisywać będą dokumenta budownicze i rachunki.

Po dziesiąte. W przypadkach przeszkodzenia, i dopóki ze strony władzy wyższej nie nastąpi inne rozporządzenie, odbywa się zastępstwo podług regulaminu służbowego, przez obecnego w randze najstarszego.

Jeżeli więc w ten sposób w kompanii tymczasowe dotyczące komando przypadnie na oficera, któremu poruczono sprawowanie interesów administracyjnych, obejmie drugi oficer kompanii spólne zamknięcie kasy.

Po jedenaste. Oficerowie, dodani komendantowi kompanii, komendantowi pułku, i komendantowi wojskowemu krajowemu do prowadzenia interesów administracyjnych, tudzież podoficerowie przydzieleni komendantom kompanii do służb dotyczących, będą przy oddziale ekonomicznym zamieszczeni, i nad stan kompletny w ustanowionych batalionach mianowani, takowi także w pułku awansują, do którego należą.

Przydzielenie i dysponowanie tymi oficerami na czas użycia ich, tudzież odwołanie ich na powrót, choćby takowe nie odpowiadało normom następującym, przysłuża ministrowi wojny, który w tej mierze na wniosek komendy pułku lub komendy krajowej wojskowej, stanowić będzie ze względem na tak potrzebną stałość w administracyi i na potrzebne indywidualne przymioty, a oraz ze względem na zmiany, jakieby w tej mierze stosownie do powziętych doświadczeń zaprowadzone być miały. Minister wojny tylko donieść ma o każdej przedsięwziętej zmianie Najwyższej nadkomendzie wojskowej.

Także i do przeniesienia z jednego miejsca służby na drugie w pułku, lubo w tym samym administracyjnym zakresie, zawsze zasięgnąć należy zezwolenia komendanta wojskowego krajowego. Dla oficerów przy pułku, do służby administracyjnej przeznaczonych, ustanawia się na ciąg użycia ich dodatek do funkcyi, a to dla podporucznika klasy 1. i 2. 10 złt. r. (dziesięć złotych reńskich), dla porucznika 15 złt. r. (piętnaście złotych reńskich), a dla kapitana 20 złt. r. (dwadzieścia złotych reńskich);

Es müssen daher alle Agenda, wie bisher, durch die Brigade geleitet werden, damit der Brigadier davon Kenntniss nehme, und seine Wahrnehmungen beifüge.

Diess hat in gleicher Weise auch auf die angestellten Gränz-Truppen-Divisionäre volle Anwendung.

Achtens. Für die Militärcommunitäten wird der in den letztvorstehenden zwei Paragraphen enthaltene administrative Organismus, durch die Communitäten-Ordnung besonders festgestellt werden.

Neuntens. Die Verantwortlichkeit für die gesammte Geschäftsführung des zugewiesenen Amtsbezirkes ruht auf dem Compagnie-, Regiments- und Landes-Militärcommandanten.

Die Stellung der beigegebenen Individuen zu ihnen, ist daher wesentlich eine berathende und befolgende; jedoch hinsichtlich der Berathung solcher Art, dass sie gleich jedem anderen Referenten für die richtige Darstellung des Thatbestandes und des ganzen Verhältnisses der Sache, für die Anführung und richtige Anwendung der gesetzlichen Vorschriften und für die Anträge, welche sie machen, oder zu machen unterlassen, obgleich sie dazu verpflichtet wären, strenge verantwortlich sind.

Die Bau-Individuen bleiben für das Technische ihres Faches, die Rechnungs-Individuen für die Richtigkeit und Vorschriftmässigkeit der Rechnungen, fortan mitverantwortlich, und es sind daher die Baudocumente und die Rechnungen von ihnen fortan mitzufertigen.

Zehntens. In Verhinderungsfällen geschieht, in solange nicht von der höheren Behörde eine andere Verfügung erfolgt, die Stellvertretung nach dem Dienstreglement, durch den anwesenden, im Range Nächstfolgenden.

Trifft bei der Compagnie auf diese Art das Interims-Compagniecommando den, mit der Führung des Administrations-Geschäftes betrauten Officier, so hat ein zweiter Officier der Compagnie die Cassemitsperre zu übernehmen.

Eilftens. Die dem Compagnie-, dem Regiments- und dem Landes-Militärcommandanten zur Führung des Administrations-Geschäftes beigegebenen Officiere, sowie die den Compagniecommandanten zu den diessfälligen Diensten zugewiesenen Unter-Officiere, werden bei der Oekonomie-Abtheilung eingetheilt, und über den completen Stand der aufgestellten Bataillons creirt, und haben das Avancement im Regimente, welchem sie angehören.

Die Zutheilung und Disposition dieser Officiere auf die Zeit ihrer Verwendung, sowie deren Abberufung auch ausser den nachfolgenden Normen, steht dem Kriegsminister zu, der hierin über Vorschlag des Regiments- oder Landes-Militärcommando's, mit Hinblick auf die in der Administration höchst nöthige Stabilität, auf die erforderlichen individuellen Eigenschaften, und mit Beachtung der für diese Momente auf Grund der Erfahrung etwa noch festgesetzt werdenden Modalitäten, verfügt. Der Kriegsminister zeigt lediglich jeden vorgenommenen Wechsel dem Allerhöchsten Armee-Obercommando an.

Auch zu Uebersetzungen derselben von einem Dienstorte auf den anderen im Regimente, wenn gleich in derselben administrativen Sphäre, ist stets die Bewilligung des Landes-Militärcommandanten einzuholen. Für die beim Regimente zum Administrations-Dienste bestimmten Officiere wird auf die Dauer dieser Verwendung eine Functions-Zulage festgesetzt, und zwar für den Unterlieutenant 1. und 2. Classe von 10 fl. (Zehn Gulden), für den Oberlieutenant 15 fl. (Fünfzehn Gulden), und für den Hauptmann von 20 fl. (Zwan-

nareszcie dla oficera sztabowego, przy komendzie krajowej wojskowej użytego, 30 złr. (trzydzieści złotych reńskich) miesięcznie, dotychczasowym kapitanom administracyjnym, którzy z porządku rangi jako kapitanowie 2. klasy, tudzież dotychczasowym porucznikom administracyjnym, którzy jako tacy są zamieszczeni, zostaje dozwolonem oprócz przynależącej się im gaży oficerskiej i należytości do funkcyi, dotychczasowe pobieranie 100 złt. r. (sto złotych reńskich) dopóty, dopóki nie wnijdą na wyższą gażę, i czynnie przy administracyi użytymi zostają.

Dla tych oficerów będą gaże, dodatki do funkcyi i emolumenta między rachunki administracyjne (prowentowe) położone i tamże obliczone, równie tak, jak należytości dotyczących podoficerów.

Po dwunaste. Oznacza się niniejszem szarże dla onych czternastu oficerów (w batalionie czajkistów, siedmiu) przy administracyi pułku granicznego potrzebnych, a to:

dla jednego pułku:

1 kapitan 1. lub 2. klasy,

5 poruczników,

8 podporuczników 1. lub 2. klasy;

dla batalionu czajkistów:

1 kapitan 1 lub 2. klasy,

2 poruczników,

4 podporuczników 1 lub 2. klasy,

co jednak, zwłaszcza w chwili przejścia, nie będzie za stanowcze uważane.

Co się tycze dotychczasowych oficerów administracyjnych, którzyby albo z powodu dalszego ich z porządku rangi na nich przypadającego posunięcia, albo z powodu ukończenia wyznaczonego dla służby administracyjnej czasu, wystąpić mieli ze służby swej administracyjnej, jednakże i nadal więcej zdolniejszymi się być sądzą, do tegoż urzędowania jak do służby wojskowej, a przeto z własnego pochopu sobie życzą, pozostać przy onem, może minister wojny, pozostawienia onychże przy zawodzie administracyjnym dozwolić, jeżeli to dla szczególniejszego ich dotychczasowego urzędowania ukazuje się być pożądanem; z czem jednakże połączone jest oraz dobrowolne zrzeczenie się prawa dalszego posunięcia w stanie wojskowym. O przypadkach takowych uwiadomioną być ma Najwyższa nadkomenda wojskowa.

Wszakże przytem minister wojny zawsze będzie miał prawo wnieść w propozycyę nader zdatne indywidua w porządku ich rangi do posunięcia ich aż do kapitana, przy administracyi użytego, a w zachodzącym razie nawet aż do oficera sztabowego, przy komendzie wojskowej krajowej użytego.

Po trzynaste. Oficerom podrzędnym przy służbie administracyjnej użytym dozwolona jest druga porcya dla konia.

Po czternaste. W skutek tego nie będą już nadal oficerowie graniczno-administracyjni, do załatwiania interesów administracyjnych w Pograniczu wojskowem dotąd używani, osobnej stanowić branszy, takowi atoliż ze względów na potrzebę stopniowego przejścia, na kwalifikacyę, na wiek i zdolność służbową, które to dwa osta-

zig Gulden); ferner für den beim Landes-Militärcommando verwendeten Stabs-Officier von 30 fl. (Dreissig Gulden) monatlich.

Bezüglich der bisherigen Verwaltungshauptleute, welche vermöge ihrer Rangs-Tour als Hauptleute 2. Classe und bezüglich der bisherigen Verwaltungs-Oberlieutenants, welche als solche eingereiht werden, wird ihnen, in so lange sie nicht in eine höhere Gebühr treten, und so lange sie activ bei der Administration verwendet werden, nebst der ihnen zukommenden Officiers-Gage und der Functions-Gebühr, das bisher bezogene Superplus von 100 fl. (Einhundert Gulden) bewilliget.

Für diese Officiere sind die Gagen, Functions-Zulagen und Emolumente in den Administrations- (Proventen-) Rechnungen zur Gebühr zu stellen und zu verrechnen, ebenso wie die Gebühren der betreffenden Unter-Officiere.

Zwölftens. Für die hiernach bei der Administration eines Gränz-Regiments nöthigen vierzehn (beim Czaikisten-Bataillon sieben) Officiere werden die Chargen, und zwar:

Für ein Regiment:

mit 1 Hauptmann 1. oder 2. Classe,
„ 5 Oberlieutenants,
„ 8 Unterlieutenants 1. oder 2. Classe;

für das Czaikisten-Bataillon:

mit 1 Hauptmann 1. oder 2. Classe,
„ 2 Oberlieutenants,
„ 4 Unterlieutenants 1. oder 2. Classe,

bemessen, was jedoch, namentlich für die erste Zeit des Ueberganges, nicht massgebend ist.

Bei den bisherigen Verwaltungs-Officieren, welche durch eine weitere in der Rangs-Tour sie treffende Beförderung, oder welche nach Vollendung der für diesen Administrations-Dienst festgesetzten Zeit aus der Verwendung beim Administrations-Geschäfte zu treten hätten, sich aber fortan zu dieser Verwendung geeigneter als zum Truppendienste fühlen und desshalb aus eigenem Antriebe dabei zu verbleiben wünschen, kann der Kriegsminister, wenn ihr Beibehalt wegen vorzüglicher Verwendbarkeit besonders wünschenswerth erscheint, deren Belassung beim Administrations-Geschäfte bewilligen; womit jedoch die freiwillige Verzichtleistung auf die Weiterbeförderung im Truppenstande verbunden ist, welche Fälle dann dem Allerhöchsten Armee-Obercommando anzuzeigen wären.

Es bliebe dem Kriegsminister dabei stets unbenommen, ganz vorzüglich geeignete Individuen in ihrer Rangs-Tour zur Beförderung bis zu dem für die Administration verwendeten Hauptmanne und allenfalls auch zu dem beim Landes-Militärcommando verwendeten Stabs-Officiere in Antrag zu bringen.

Dreizehntens. Den mit dem Administrations-Dienste bei den Compagnien betrauten subalternen Officieren wird eine zweite Pferde-Portion bewilliget.

Vierzehntens. Die bisher zur Besorgung der Administrations-Geschäfte in der Militärgränze bestandenen Gränzverwaltungs-Officiere hören hierdurch auf, weiterhin eine besondere Branche zu bilden, wobei sie in Hinblick auf die Nothwendigkeit eines allmäligen Ueberganges und mit Rücksicht auf Qualification, auf Alter und Diensttauglichkeit, in

tnie względy właśnie z tego samego powodu na mniej ścisłą brać należy wagę, przed innymi przy sprawach administracyjnych, wedle zasad niniejszych mają być używanymi.

Przy kapitanach administracyjnych, ranga, którą każdy z nich posiada w porównaniu z najmłodszym kapitanem 1. klasy pułku własnego, stanowi co do tego, czy do klasy 1. czy do 2. ma być wporządkowany. Jeżeli kapitan administracyjny w randze jest równy, albo wyższy jak najmłodszy kapitan klasy 1. w pułku, natedy wporządkowanym zostanie jako kapitan 1. klasy.

Porucznicy graniczno-administracyjni wporządkowani będą jako porucznicy w swej randze, podporucznicy graniczno-administracyjni, mający rangę z roku 1836 aż do r. 1847 włącznie, z posunięciem na poruczników, w randze na dniu niniejszego obwieszczenia, reszta zaś innych podporuczników graniczno-administracyjnych młodszej rangi, w swej randze, a to wedle tejże albo jako podporucznicy 1, albo 2. klasy, w porównaniu z najmłodszym podporucznikiem 1. klasy, podobnie jak wyżej o kapitanach powiedziano.

Ustanawia się dla oficerów na przyszłość, przy administracyi nowo-użytymi być mających, jako najdłuższy czas ich użycia, przeciąg lat sześciu, po upływie których, o ile jeszcze do służby są zdolni, z tego czasowego użycia administracyjnego wystąpić winni.

Ograniczenie to nie ma miejsca przy kapitanie, w zawodzie administracyjnym przy komendzie pułku zostającym.

Takowy w miarę zdolności jego z liczby kapitanów będzie wybrany, nawet gdyby odbył już pierwej jako oficer podrzędny zupełny ów najdłuższy przeciąg sześcioletni służbowania administracyjnego.

Jeżeli zaś takowy ubiegać się mógł i chciał na stopień majora w ciele wojskowem musi najdalej jako czwarty w randze najstarszy w kompanii zająć miejsce, i pod każdym względem wykazać swe uzdolnienie na oficera sztabowego.

Jeżeliby wedle stosunków czasu tak częste następowały posunięcia, iżby przezto za prędka wynikła zmiana wielkiej liczby indywiduów, przy administracyi użytych, a ztąd oraz obawiać by się przyszło nadweręženia uregulowanej administracyi, natedy minister wojny mieć będzie prawo zaproponowania środków odpowiednich; atoliż na wszelki sposób musi oficer, przy administracyi przydzielony, najmniej przez trzy lata przy takowej pozostać, jeżeli nie wymagają inne okoliczności oddalenia jego.

Oficer sztabowy, użyty przy komendzie wojskowej krajowej (major albo podpułkownik) może wedle wniosku komendy krajowej wojskowej powołany być albo ze stanu pensyjnego, albo też ze stanu czynnego, którego z pułków granicznych podporządkowanych; w pierwszym razie wstępuje w zupełną gażę, jaka w czasie pokoju z jego szarzą jest połączona, nienaruszając tem prawa pobierania dodatków do funkcyi; w drugim razie ze strony pułku uważany będzie za nadkompletnego,

Po wydaniu niniejszej organizacyi oświadczą się wszyscy dotychczasowi oficerowie administracyjni, czy po przyjęciu w porządek rangi z innymi oficerami sądzą się być zdolnymi także i do służby w ciele wojskowem, wedle czego też nastąpić winno odpowiednie z nimi postępowanie.

welch' beiden letzteren Beziehungen eben desshalb ein minder strenger Masstab anzulegen ist, zunächst der Verwendung bei dem Administrations-Geschäfte nach den hiemit aufgestellten Grundsätzen disponibel bleiben.

Bei den Verwaltungshauptleuten bestimmt der inhabende Rang eines jeden im Vergleiche mit jenem des jüngsten Hauptmannes 1. Classe des eigenen Regiments, ob er in die 1. oder 2. Classe eingereiht wird. Ist nämlich der Verwaltungshauptmann im Range gleich oder höher als der jüngste Hauptmann 1. Classe des Regiments, so kommt er auch als Hauptmann 1. Classe einzureihen.

Die Gränzverwaltungs-Oberlieutenants werden als Oberlieutenants mit ihrem Range, die Gränzverwaltungs-Unterlieutenants, welche ihren Rang vom Jahre 1836 bis inclusive 1847 haben, mit der Beförderung zu Oberlieutenants, mit dem Range des Tages gegenwärtiger Kundmachung, die übrigen Gränzverwaltungs-Unterlieutenants jüngeren Ranges aber, mit ihrem Range, und je nach diesem als Unterlieutenants 1. oder 2. Classe, im Vergleiche mit dem jüngsten Unterlieutenant 1. Classe, wie oben bei dem Hauptmanne gesagt wurde, eingereiht.

Für die in der Folge bei der Administration neu zu verwendenden Officiere bleibt das Maximum ihrer Verwendung auf sechs Jahre festgesetzt, nach welchen sie, in soweit sie noch diensttauglich sind, aus dieser zeitlichen Administrations-Verwendung treten.

Bei dem Hauptmanne, der für diesen Geschäftszweig in Verwendung beim Regimentscommando steht, findet diese Beschränkung nicht Statt.

Derselbe wird nach dem Grade seiner Eignung aus der Zahl der Hauptleute hervorgezogen, selbst wenn er früher als Subaltern-Officier seinen Maximal-Turnus von sechs Jahren durchgemacht hätte.

Will und kann er aber zum Major bei der Truppe aspiriren, so muss er spätestens als der vierte Rangsälteste zur Compagnie einrücken, und in jeder Beziehung seine Eignung zum Stabs-Officiere bewähren.

Sollten die Zeitverhältnisse je eine so starke Beförderung herbeiführen, dass durch dieselbe ein zu schneller Wechsel eines grossen Theiles der Individuen bei der Administration erfolgte, und daraus ein Nachtheil für den Bestand der geregelten Verwaltung zu besorgen wäre, so hätte der Kriegsminister angemessene Massregeln zu beantragen; jedenfalls muss aber der, der Administration zugetheilte Officier mindestens drei Jahre dabei verbleiben, wenn nicht andere Umstände seine Entfernung erheischen.

Der bei dem Landes-Militärcommando verwendete Stabs-Officier (Major oder Oberstlieutenant) kann je nach dem Antrage des Landes-Militärcommando entweder aus dem Pensionsstande, oder aber aus dem activen Stande eines der unterstehenden Gränzregimenter genommen werden; im ersteren Falle tritt er in den Vollgenuss der seiner Charge unhaftenden Friedensgebühr, unbeschadet der Functions-Zulage; im zweiten Falle wird er vom respectiven Regimente als übercomplet geführt.

Nach dem Erscheinen gegenwärtiger Organisirung haben sich sämmtliche bisherige Verwaltungs-Officiere zu erklären, ob sie sich nach der Uebernahme in den Rangs-Turnus mit den übrigen Officieren, auch zum Truppendienste geeignet fühlen, und kommen daher auch darnach zu behandeln.

Aby uniknąć raptownych i za nadto licznych odmian w osobach administracyjnych, mogą jeszcze i nadal przy administracyi pozostać oficerowie, choćby takowi dotychczas już przez sześć lat w służbie administracyjnej użytymi byli, którzy oraz tylko powoli przez innych oficerów w tej mierze zdolnych mają być zastąpieni; wyjąwszy ten przypadek, żeby takowi wedle rangi, i ukazujących się widoków apertury, oczekiwać mogli posunięcia na kapitana, w którym to przypadku przez komendę pułku za interwencyą brygady musieliby poddać się egzaminowi praktycznemu z regulaminu służbowego i z regulaminu wyćwiczania i egzercerowania, o którym osobną relacyę zdać i tę do następującej w swym czasie propozycyi posunięcia załączyć należy. Porucznik jednak takowy na szarżę kapitana aspirujący, musiałby zawsze pierwej od przydzielenia swego przy administracyi być uwolnionym, a dopiero wtedy do służby w ciele wojskowem użytym.

Takowemu egzaminowi poddać sią muszą także wszyscy przy dotychczasowej administracyi zostający, a po sześcioletniem swem użyciu do służby przy ciele wojskowem wstępujący oficerowie, jeżeli nie służyli już przedtem w stanie polowym.

Oficerowie, życzący sobie pozostać przy administracyi, muszą ku temu stosowne zrobić oświadczenie,

Każdy oficer, przy administracyi użytym być mającyj, musi uzdolnienie swe do tej gałęzi egzaminem wykazać.

Za wysłuchaniem komendy krajowej wojskowej oznaczy i obwieści minister wojny, przedmioty niezbędnie przy tem potrzebne, równie jak książki pomocnicze, z którychby czerpać mogli oficerowie wiadomości, które pozyskać i wykazać będą mieli.

Każdy oficer, chcący nabyć uzdolnienia w zawodzie administracyjnym musi przez rok przydzielonym być przy kancelaryi administracyjnej pułku, podczas którego pobierać będzie dodatek 10 złt. reńs. (dziesięć złotych reńskich). Po upływie tego podda się oficer przy komendzie krajowej wojskowej, o jego uzdolnieniu orzekać mającej, i prenotującej go sobie, egzaminowi, po nastąpionej ze strony komendy pułku sumiennej relacyi o talentach onegoż, o jego pilności, gorliwości i konduicie, jako też i o tem jakiego po nim na przyszłość spodziewać się można pełnienia służby.

Także i co do tych egzaminów wyda ministeryum wojny bliższe normy.

Pułki mogą jednego, najwięcej dwóch takich oficerów do przygotowania się trzymać w przydzieleniu przy administracyi pułkowej, lecz każdego nie dłużej jak rok. Takowi należą do stanu kompletnego.

Nie będzie mógł się zgłaszać żaden oficer do administracyi, ani do przydzielenia jako aspirant przy administracyi pułkowej, jeżeli nie służył przynajmniej przez dwa lata jako oficer przy ciele wojskowem. Komenda pułku wybiera tedy wedle zdania swego, czyniąc oraz doniesienie do komendy krajowej wojskowej.

Z resztą, co się tycze dotychczasowych oficerów administracyjnych starszych i długo już służących, którzyby z powodu, że znajdują się w wieku podeszłym, albo z powodu mniejszych sił fizycznych, na tej tu niniejszemi postanowieniami nowo utorowanej drodze przeszkodzeni byli odpowiednią nadal znaleść sobie substystencyę, jeżeli takowi ciągle gorliwie i z dobrym użyć się dają skutkiem, nie miną ich przy przeniesieniu na stan spoczynku owe względy, które im wedle dotychczasowego systemu były zapewnione.

Die bei der bisherigen Verwaltung bereits sechs Jahre im Dienste gestandenen Officiere können, um keine so plötzliche und massenhafte Neuerung der Verwaltungs-Individuen herbeizuführen, noch ferner dabei verwendet bleiben, und sind nur allmälig durch andere taugliche Officiere zu ersetzen; es müsste denn seyn, dass ihnen nach ihrem Range, und nach der sich ergebenden Aussicht einer Apertur, die Beförderung zum Hauptmanne bevorstünde, in welchem Falle sie durch das Regimentscommando mit Intervenirung der Brigade, einer praktischen Prüfung aus dem Dienst-, Abrichtungs- und Exercier-Reglement unterzogen werden müssen, worüber ein eigener Bericht zu erstatten wäre, welcher beim seinerzeitigen Beförderungs-Vorschlage beizufügen käme, und ein solcher sich der Hauptmanns-Charge nähernde Oberlieutenant, wäre jedenfalls früher von der Zutheilung bei der Administration zu entheben, und beim Truppendienste zu verwenden.

Einer ähnlichen Prüfung müssen sich alle bei der bisherigen Verwaltung gestandenen und nach ihrer sechsjährigen Verwendung in den Truppendienst tretenden Officiere unterziehen, in soweit sie nicht schon früher beim Feldstande gedient hatten.

Jene Officiere, welche bei der Administration zu verbleiben vorziehen, müssen die diessfällige Erklärung abgeben.

Jeder zur Administration zu verwendende Officier hat seine Eignung zu diesem Dienstzweige durch eine Prüfung zu constatiren.

Der Kriegsminister wird nach Anhörung der Landes-Militärcommanden, die Gegenstände, welche hiebei unumgänglich nothwendig sind, sowie die Hilfsbücher, aus welchen die Kenntnisse zu schöpfen sind, festsetzen und bekannt geben, damit die Officiere sich mit selben betrauen können.

Jeder Officier, der sich zu dieser Verwendung eignen will, muss durch Ein Jahr bei der Verwaltungskanzlei des Regiments zugetheilt bleiben, während welcher Zeit er die Zulage von 10 fl. (Zehn Gulden) geniesst. Nach Verlauf des Jahres unterzieht sich der Officier, nachdem das Regimentscommando hinsichtlich seiner Talente, Fleiss, Eifer und Conduite, und der von ihm anzuhoffenden Dienstleistung, gewissenhaften Bericht erstattet, der Prüfung beim Landes-Militärcommando, welches seine Eignung ausspricht, und in Vormerkung nimmt.

Auch über diese Prüfungen wird das Kriegsministerium die nähere Normirung ertheilen.

Die Regimenter können Einen, höchstens zwei solcher Officiere, zur Vorbereitung, und zwar jeden nicht länger als Ein Jahr, bei der Regimentsverwaltung in Zutheilung behalten. Sie gehören zum completen Stande.

Es kann sich kein Officier, der nicht wenigstens zwei Jahre als Officier bei der Truppe gedient hat, zur Verwendung bei der Administration, und zur Zutheilung als Aspirant bei der Regimentsverwaltung melden. Das Regimentscommando trifft dann nach Ermessen, und unter gleichzeitiger Anzeige an das Landes-Militärcommando, die Auswahl.

Uebrigens wird den älteren und lange dienenden bisherigen Verwaltungs-Officieren, welche eben durch vorgerücktes Alter, oder sonst durch mindere physische Tauglichkeit, am entsprechenden Fortkommen in der hiemit eröffneten neuen Bahn gehindert seyn würden, wofern sie fortan eifrig und erfolgreich sich verwenden, bei der Uebernahme in den Ruhestand jene Bedachtnahme zugewendet werden, die ihnen im bisherigen Systeme zugesagt war.

Dotychczasowi praktykanci graniczno-administracyjni zaprzysiężeni i z płacą ustanowieni, zostaną wedle propozycyi, pod względem naukowego ich wykształcenia, dotychczasowego użycia, czasu służby i fizycznego uzdolnienia, o nich czynić się mających, albo na oficerów promowowani, jeżeli w zawodzie wojskowym potrzebne pozyskali kwalifikacye, albo na audytorów przysposobieni w Pograniczu wojskowem.

Po piętnaste. Dwojakie i tak właściwe powołanie oficera granicznego podaje mu także sposobność wykształcenia się w tym kierunku, i oraz środki do tego, równie jak w ogólności administracya graniczna bez naukowego wykształcenia obejść się nie zdoła.

Jakim sposobem tej potrzebie przez zakłady naukowe dla kadetów, i innych wyższym studyom poświęcających się młodzieńców granicznych zaradzić należy, o tem późniejsze przepisy stanowić będą; dopóki takowe nie będą wydane, zakład, w Gracu istniejący w zupełnej zostaje działalności, a występujące z tamtąd indywidua zdolne, jako praktykanci graniczno-administracyjni będą wcieleni i podług powyższego paragrafu uważani.

181.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 6. Sierpnia 1851,

obwieszczające konwencyę między rządami ces. austryackim a król. bawarskim, względem łożenia kosztów pogrzebu na przynależących z państw obudwóch.

Rządy cesarsko-austryacki i królewsko-bawarski, ułożyły się między sobą, ażeby zasady, ustanowione już w roku 1833 *) względem kosztów kuracyi i żywności dla poddanych ubogich w obu państwach, albo chorobą złożonych, albo innym nieszczęściem dotkniętych, także i pod względem kosztów pogrzebu w zastosowanie weszły, zaczem ustanowionem zostaje, co następuje:

1. Koszta pogrzebu należących do tego lub owego państwa, ponosić winny w ogólności kasy fundacyjne lub gminne, w których wydarzył się przypadek śmierci, nie mając żadnego ztąd prawa do żądania zwrócenia kosztów onychże.

2. Ponieważ jednak obowiązek ten uważany będzie zawsze jako subsydyarny (na ostatnią ustanowiony potrzebę), przeto koszta łożone, powinny w tym razie, według najsłuszniejszego obliczenia być wynagrodzone, gdy albo własne środki zmarłego, sposobność ku temu ukazują, albo majętne osoby się znajdują, wedle zasad prywatno-cywilnych, do opłacenia kosztów pogrzebu obowiązane, to jest albo ascendenci i descendenci (krewni linii wstępnej i zstępnej) albo małżonek po nim pozostały, co w razie potrzeby, urzędownie od władzy rodzinnej jego przynależności wybadać należy.

Bach m. p.

---

*) Obacz je w zbiorze ustaw politycznych i rozporządzeń tom 16, N. 147, str. 241 i 242.

Die noch vorhandenen beeideten und besoldeten Gränzverwaltungs-Praktikanten werden nach den, über sie mit Rücksicht auf ihre wissenschaftliche Bildung, bisherige Verwendung, Dienstzeit und körperliche Tauglichkeit zu stellenden Anträgen, sobald sie auch in militärischer Beziehung die Qualification erlangen, zu Officieren befördert, oder es wird ihre Qualificirung zu Auditoren für die Militärgränze eingeleitet werden.

Fünfzehntens. Der zweifache und eigenthümliche Beruf des Gränz-Officiers bedingt auch die Möglichkeit seiner Ausbildung nach dieser Richtung, und die Mittel zur Erlangung derselben, sowie überhaupt die Gränz-Administration des Vorhandenseins höherer wissenschaftlicher Bildung nicht entrathen kann.

Wie diesem Bedürfnisse durch Bildungs-Anstalten für Cadeten, und andere den höheren Studien sich widmende Gränz-Jünglinge entsprochen werden soll, wird durch nachträgliche Vorschriften gesorgt werden; bis dahin verbleibt die Anstalt zu Gratz in voller Wirksamkeit, und die austretenden tauglichen Individuen werden als Gränzverwaltungs-Praktikanten eingetheilt, und nach dem vorhergehenden Paragraphe behandelt.

181.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 6. August 1851,

womit das Uebereinkommen der kaiserlich-österreichischen und der königlich-baierischen Regierung in Betreff der Behandlung der Beerdigungskosten der beiderseitigen Staats-Angehörigen bekannt gemacht wird.

*Die kaiserlich-österreichische und die königlich-baierische Regierung sind übereingekommen, jene Grundsätze, welche bezüglich der Cur- und Verpflegskosten von den in den beiderseitigen Staaten erkrankenden oder verunglückenden unbemittelten Unterthanen im Jahre 1833 *) bereits festgestellt worden sind, auch bezüglich der Beerdigungskosten in Anwendung bringen zu lassen, und es ist zu dem Ende Folgendes festgesetzt worden.*

1. Die Beerdigungskosten von dergleichen Angehörigen des einen oder anderen Staates werden im Allgemeinen von den Stiftungs- oder Gemeindecassen desjenigen Ortes, wo der Sterbefall sich ereignet, bestritten, ohne dass desshalb ein Ersatz in Anspruch genommen werden kann.

2. Da jedoch diese Verbindlichkeit immer nur subsidiarisch bleibt, so ist der verursachte Aufwand in dem Falle nach billiger Berechnung zu ersetzen, wenn die eigenen Mittel des Verstorbenen die Möglichkeit hiezu darbieten, oder wenn die nach privatrechtlichen Grundsätzen zur Bezahlung der Leichenkosten verpflichteten Personen, nämlich die Ascendenten und Descendenten oder der überlebende Ehegatte desselben dazu vermögend sind, was erforderlichen Falles durch ämtliche Nachfrage bei der heimatlichen Behörde zu erheben ist.

Bach *m. p.*

**) Siehe dieselben in der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen, 61. Band, Nr. 147 Seite 241 und 242.*

182.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 7. Sierpnia 1851,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

co do utworzenia centralnego urzędu taksalnego we Wiedniu i co do wymierzania i pobierania taks w ogólności.

1. Najwyższem postanowieniem z dnia 13. m. z. raczył Najjaśniejszy Pan J. C. Mość zezwolić, ażeby na miejsce jeneralnego urzędu taksalnego nadwornego utworzonym został urząd centralny taksalny we Wiedniu, do którego należeć ma:

a) wymierzenie taks od aktów, pochodzących od Najjaśniejszego Pana, ministeryów, urzędów centralnych, władz nadwornych i w ogólności od władz, ustanowionych w okręgu wiedeńskiej powiatowej władzy finansów, równie jak wymierzenie wszelkich taks wojskowych w ogólności.

b) wymierzenie przepisanych prowizoryczną ustawą z dnia 9. Lutego 1850 bezpośrednich należytości od przeniesień majątkowych i czynności urzędowych, od których wymierzenie należytości stosownie do przepisów istniejących nastąpić ma w głównem i stołecznem mieście Wiedniu.

2. Wymierzenie zaś taks, od aktów, pochodzących od innych władz, jak które w ustępie 1, *a)* wyszczególniono, przystoi oddziałowi rachunkowemu onej finansowej władzy powiatowej, w okręgu której znajduje się władza akt przedsiębiorąca.

3. Udzielanie aktów, taksom ulegających, ze strony władz, wedle istniejących przepisów do tego zobowiązanych, dzieje się na przyszłość tylko stosownie do wskazanej w ustępie 1. *a)* i 2. różnicy, bezpośrednio albo centralnemu urzędowi taksalnemu, albo oddziałom rachunkowym oznaczonych władz finansowych powiatowych, a to nawet wtedy, gdy jednocześnie z zezwoleniem, nadaniem lub udzieleniem albo potwierdzeniem uprawnienia uwolnienie od taks jest orzeczonem.

4. Środki i zarządzenia potrzebne do pobierania lub ściągnienia taks przystoją we Wiedniu centralnemu urzędowi taksalnemu, poza Wiedniem zaś powiatowej władzy finansowej tego powiatu, w którym zamieszkuje osoba, do opłacenia taks zobowiązana. Kasa lub urząd, w którym spłacenie nastąpić ma, w każdym nakazie wypłaty będzie oznaczony.

5. Przeciw wymierzeniu taksy, przedsięwziętej czy to w centralnym urzędzie taksalnym, czy ze strony oddziału rachunkowego powiatowej władzy finansowej, może obowiązany do opłacania taks założyć zażalenie swe do tej władzy krajowej finansowej, w której urzędowym zakresie spłacenie nastąpić powinno. Zażalenie podane będzie we Wiedniu do centralnego urzędu taksalnego, poza Wiedniem zaś do tej władzy finansowej powiatowej, której podlega kasa albo urząd, gdzie wypłata nastąpić winna. Toż samo rozumie się także i o rekursach, założonych do c. k. ministerstwa finansów przeciw rozstrzygnieniom zażaleń wspomnionych, przez władze krajowe uskutecznionym.

6. Prożby o odroczenie prawnych wypłaty terminów lub o upuszczenie taks, mają do tej władzy finansowej krajowej być wnoszone, w której powiecie urzędowym wypłata nastąpić ma.

182.

Erlass des Finanzministeriums vom 7. August 1851,

wirksam für alle Kronländer,

über die Errichtung eines Central-Taxamtes in Wien und über die Bemessung und Einhebung der Taxen überhaupt.

1. Seine Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 13. v. M. zu genehmigen geruht, dass an die Stelle des General-Hoftaxamtes ein Central-Taxamt in Wien errichtet werde, welchem obliegt:

a) die Bemessung der Taxen für Acte, welche von Seiner Majestät, den Ministerien, den Central-Stellen, den Hofstaatsbehörden, und überhaupt von den Behörden, welche im Bezirke der Wiener Finanz-Bezirksbehörde aufgestellt sind, ausgehen, ferner aller Militär-Taxen überhaupt;

b) die Bemessung der durch das provisorische Gesetz vom 9. Februar 1850 vorgeschriebenen unmittelbaren Gebühren von Vermögens-Uebertragungen und Amtshandlungen, von denen die Gebührenbemessung nach den bestehenden Vorschriften in der Reichshaupt- und Residenzstadt Wien zu erfolgen hat.

2. Die Bemessung der Taxen für Acte, welche von anderen, als den im Absatze 1, a) angeführten Behörden ausgehen, steht der Rechnungsabtheilung jener Finanz-Bezirksbehörde zu, in deren Bezirke die den Act vornehmende Behörde sich befindet.

3. Die Mittheilung der taxpflichtigen Acte von Seite der Behörden, welche nach den in Wirksamkeit stehenden Vorschriften dazu verpflichtet sind hat daher künftig nur nach dem, im Absatze 1, a) und 2 gemachten Unterschiede, unmittelbar an das Central-Taxamt oder an die Rechnungsabtheilungen der bezeichneten Finanz-Bezirksbehörden, und zwar auch dann zu geschehen, wenn mit der Bewilligung, Verleihung oder mit der Ertheilung oder Bestätigung einer Berechtigung zugleich die Taxbefreiung ausgesprochen wird.

4. Die zur Einhebung oder Eintreibung der Taxen erforderlichen Einleitungen und Verfügungen stehen in Wien dem Central-Taxamte, ausserhalb Wiens der Finanz-Bezirksbehörde des Bezirkes, in welchem die taxpflichtige Person ihren Wohnsitz hat, zu. Die Casse oder das Amt, wo die Einzahlung zu erfolgen hat, wird in jedem Zahlungsauftrage bestimmt.

5. Gegen die Bemessung der Taxe, sie mag von dem Central-Taxamte oder der Rechnungsabtheilung einer Finanz-Bezirksbehörde vorgenommen worden seyn, steht dem Taxpflichtigen der Weg der Beschwerdeführung bei derjenigen Finanz-Landesbehörde offen, in deren Amtsbereiche nach Absatz 4 die Einzahlung zu erfolgen hat. Die Beschwerde ist in Wien bei dem Central-Taxamte, ausser Wien aber bei jener Finanz-Bezirksbehörde, welcher die Casse oder das Amt, wo die Zahlung zu leisten ist, untersteht, einzureichen. Dasselbe gilt von den Recursen, welche gegen die Entscheidungen der Landesbehörden über die gedachten Beschwerden an das Finanzministerium gerichtet werden.

6. Gesuche um Erweiterung der gesetzlichen Zahlungsfristen oder um Nachsicht der Taxen sind bei jener Finanz-Landesbehörde, in deren Amtsbezirke die Zahlung zu erfolgen hat, einzubringen.

7. Załatwienie podań, w ustępach 5 i 6 wspomnionych, których przedmiotem są taksy wojskowe, przekazuje się c. k. krajowej dyrekcyi finansów we Wiedniu.

8. Także i zażalenia przeciw wymierzeniu bezpośrednich należytości będą na przyszłość do tego urzędu lub do tej władzy bezpośrednio podawane, która wymierzenie przedsięwzięła, przeto do centralnej władzy taksalnej, jeżeli przez tęż wymierzenie nastąpiło. Toż samo stanowi się i o rekursach, założonych do władzy krajowej przeciw rozstrzygnieniu zażalenia przez władzę powiatową, albo do c. k. ministerstwa finansów przeciw rozstrzygnieniu władzy krajowej.

9. Jeżeli pomimo to zażalenie albo rekurs bezpośrednio do tej władzy został wniesiony, do której jest wystosowany; odrzucenie takowego jedynie z powodu, że niezachowano zarządzenia w ustępie 5. i 6. zawartego, skrócenie postępowania zamierzającego, bynajmniej nie będzie miało miejsca.

10. Postanowienia, zawarte w ustępach 1. a, 2 i 3, począwszy od 1. Listopada r. b. wejść mają w wykonanie, do którego czasu pozostaje w swej mocy, dotychczasowe co do taks urządzenie.

Krauss m. p.

183.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Sierpnia 1851,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

którem obwieszcza się Najwyższe postanowienie z dnia 30. Lipca 1851, dozwalające, żeby Najwyższy nadworny urząd marszałkowski, uważany był za sąd właściwy dla udzielnego księcia Lichtenstein i familii jego, tudzież dla członków lini starszej domu Burbonów.

Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, raczył zezwolić Najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 30. Lipca 1851, utrzymując zawarowane w Artykule III^m patentu z d. 18 Czerwca 1850 (Dz. p. pań. N^r 314) sądownictwo Najwyższego nadwornego urzędu marszałkowskiego dla osób, którym służy prawo eksterytoryalności i w dodatku do rozporządzenia cesarskiego z dnia 6 Lipca 1850 (Dz. p. p. N^r 314), iż co się tycze udzielnego księcia Lichtenstein, osiadłego i zamieszkałego w tutejszych krajach, małżonki jego i znajdujących się w domu rodzicielskim małoletnich i niezaślubionych dzieci jego, tudzież co się tycze zamieszkałych w tych krajach członków Domu Burbonów linii starszej, we wszystkich w Austryi wydarzających się sprawach prawnych, odnoszących się nietylko do osób tych, za niekrajowe uważać się mających, ale i do ruchomego majątku ich, Najwyższy nadworny urząd marszałkowski pełnić winien czynność swą sądową w sposób, przyjęty co do osób, praw eksterytoryalności doznających, — w sprawach zaś dotyczących majątku nieruchomego i fideikomisowego, do wyż rzeczonych osób należącego, działalność sądów zwyczajnych zostanie niezmienną.

K. Krauss m. p.

7. Die Erledigung der in den Absätzen 5 und 6 gedachten Eingaben, welche Militär-Taxen zum Gegenstande haben, wird der k. k. Finanz-Landesdirection in Wien zugewiesen.

8. Auch die Beschwerden gegen die Bemessung der unmittelbaren Gebühren sind in Hinkunft unmittelbar bei dem Amte oder der Behörde, welche die Bemessung vorgenommen hat, folglich, wenn die Bemessung von dem Central-Taxamte erfolgt ist, bei diesem einzureichen. Dasselbe gilt von den Recursen, welche gegen die Entscheidung der Beschwerde durch die Bezirksbehörde an die Landesbehörde oder gegen die Entscheidung der Landesbehörde an das Finanzministerium gerichtet werden.

9. Wird gleichwohl eine Beschwerde oder ein Recurs bei der Behörde, an welche er gerichtet ist, unmittelbar überreicht, so darf bloss aus dem Grunde, weil die im Absatze 5 und 8 enthaltene, die Abkürzung des Verfahrens bezweckende Anordnung nicht beobachtet wurde, die Zurückweisung nicht verfügt werden.

10. Die in den Absätzen 1 a), 2 und 3 enthaltenen Bestimmungen haben vom 1. November d. J. angefangen in Wirksamkeit zu treten, bis zu welchem Zeitpuncte die bisherige Einrichtung bezüglich der Taxen fortzubestehen hat.

Krauss *m. p.*

183.

Erlass des Justizministeriums vom 10. August 1851,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit die Allerhöchste Entschliessung vom 30. Juli 1851 kundgemacht wird, mittelst welcher dem souveränen Fürsten von Liechtenstein für sich und seine Familie und den Gliedern des Hauses Bourbon älterer Linie der Gerichtsstand des Obersthofmarschall-Amtes bewilliget wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 30. Juli 1851, in Aufrechthaltung der durch den Artikel III des Patentes vom 18. Juni 1850 (Reichsgesetzblatt Nr. 237) den Personen, welchen das Recht der Exterritorialität zusteht, vorbehaltenen Gerichtsbarkeit des Obersthofmarschall-Amtes, und im Nachhange zur kaiserlichen Verordnung vom 6. Juli 1850 (Reichsgesetzblatt Nr. 314) zu bewilligen geruht, dass rücksichtlich des hier ansässigen und domicilirenden souveränen Fürsten von Liechtenstein, seiner Gemahlin und seiner im älterlichen Hause sich aufhaltenden minderjährigen und unvermählten Kinder, ferner in Ansehung der hierlandes domicilirenden Glieder des Hauses Bourbon älterer Linie bei allen in Oesterreich sich ergebenden Rechtsangelegenheiten, welche sich auf diese, als exterritorial anzusehende Personen, und auf ihr bewegliches Vermögen beziehen, das Obersthofmarschall-Amt in Ausübung seiner herkömmlichen Gerichtsbarkeit über Personen, denen das Recht der Exterritorialität zukommt, einzuschreiten habe; — wogegen in Beziehung auf das den genannten Personen gehörige Real- und Fideicommiss-Vermögen die Wirksamkeit der ordentlichen Gerichtsbehörden unverändert zu bleiben hat.

C. Krauss *m. p.*

184.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 12. Sierpnia 1851,

obowiązujące w krajach koronnych Austryi poniżej i powyżej Ensy i Solnogrodu, począwszy od 1. Września 1851,

względem postępowania przy interesach, pożyczki hipotecznej dotyczących.

Chcąc uchylić różne w dotychczasowem postępowaniu z interesami pożyczki hipotekarnej zachodzące przeszkody i narażenia na niebezpieczeństwo, oraz przypuścić sporządzanie aktów notaryalnych na rzeczone interesa, na wniosek Mojego ministra sprawiedliwości i za poradą Rady ministrów po wysłuchaniu Mojej Rady Stanu zatwierdzam postanowienia następujące:

§. 1.

Intabulowany właściciel ma prawo, uskutecznić na swej realności tabularne zanotowanie zasadzającego się na prawie hipotecznem rzędu pierwszeństwa dla pożyczki pieniężnej, zaciągnąć się mającej.

Takie zanotowanie wtedy tylko dozwolone być może, gdy według stanu tabularnego dozwolonem było samo intabulowanie pożyczki, zaciągnąć się mającej.

§. 2.

Tak w podaniu o rzeczone zanotowanie jak w tabularnem zanotowaniu musi wierzyciel pożyczający, czy to on jest osobą fizyczną, czy jurydyczną (zakład, fundacya, kasa i t. p.) po imieniu być wyrażony, a równie też kwota i waluta czyli gatunek pieniędzy kapitału zaciągnąć się mającego, prowizye przynoszącego.

Podpis o to podającego musi albo sądownie albo notaryalnie być uwierzytelniony.

§. 3.

Jeżeli podanie o zanotowanie dozwolonem zostało, ma takowe w zbiorze aktów być złożone a podającemu zarazem rubrum, opatrzone rezolucyą i potwierdzeniem wciągnionego zanotowania, jak najspieszniej do rąk własnych doręczone.

Rezolucya zanotowania w jednym tylko egzemplarzu będzie wydana.

§. 4.

Tabularne zanotowanie zasadzającego się na prawie zastawowem hipotecznem rzędu pierwszeństwa, ma moc dla zaciągnąć się mającej pożyczki tylko na dni sześćdziesiąt, co też w ten sposób powinno być zamieszczonem, ażeby ostatni dzień kalendarzowy terminu tego (włącznie, *inclusive)*, a to słowami był wyrażony.

Termin ten nie przypuszcza ani odroczenia, ani przywrócenia do przeszłego stanu.

§. 5.

Jeżeli akt pożyczki w zanotowaniu oznaczony, do skutku przyszedł; ma być wierzycielowi rezolucya zanotowania wręczona, a oraz w skrypcie prawo hipoteczne za pożyczkę już zanotowaną, na dającego takowę przeniesione.

§. 6.

Na podstawie tego skryptu nastąpi intabulowanie prawa hipotecznego za pożyczkę, wedle rzędu pierwszeństwa tabularnie zanotowanego, jeżeli prośbę o takową intabulacyę do władzy tabularnej w terminie podano, w tabularnem zanotowaniu oznaczonym.

184.

Kaiserliche Verordnung vom 12. August 1851,

für die Kronländer Oesterreich unter und ob der Enns, und Salzburg vom 1. September 1851 an verbindlich,

wodurch das Verfahren bei hypothekarischen Darleihensgeschäften geregelt wird.

Um die bei dem bisherigen Verfahren bei hypothekarischen Darleihensgeschäften vorkommenden Hemmnisse und Gefährdungen zu beheben und zugleich die Aufnahme von Notariatsacten über die erwähnten Geschäfte möglich zu machen, genehmige Ich auf Antrag Meines Ministers der Justiz und über Einrathen des Ministerrathes nach Anhörung Meines Reichsrathes folgende Bestimmungen:

§. 1.

Der einverleibte Eigenthümer ist berechtiget, auf seiner Realität die bücherliche Anmerkung der pfandrechtlichen Rangordnung für ein aufzunehmendes Gelddarleihen zu bewirken.

Diese Anmerkung kann nur dann bewilliget werden, wenn selbst die Einverleibung des aufzunehmenden Darleihens nach dem Tabularstande zulässig wäre.

§. 2.

In dem Anmerkungsgesuche und ebenso in der bücherlichen Anmerkung muss der Darleiher, er sei eine physische oder juridische Person (eine Anstalt, Stiftung, Casse u. dgl.), namentlich angegeben, sowie der Betrag und die Währung oder Geldsorte des aufzunehmenden verzinslichen Capitales ausgedrückt werden.

Die Unterschrift des Bittstellers muss gerichtlich oder notariel beglaubiget seyn.

§. 3.

Wird das Anmerkungsgesuch bewilliget, so ist dasselbe in der Urkundensammlung zu hinterlegen und dem Bittsteller die mit dem Bescheide und der Bestätigung der eingetragenen Anmerkung versehene Rubrik mit thunlichster Beschleunigung zu eigenen Händen zuzustellen.

Der Anmerkungsbescheid darf nur in einer einzigen Ausfertigung hinausgegeben werden.

§. 4.

Die bücherliche Anmerkung der pfandrechtlichen Rangordnung ist für das aufzunehmende Darleihen nur auf sechzig Tage wirksam, was derselben in der Art beigefügt werden muss, dass der letzte Kalendertag dieser Frist (einschliesslich, inclusive), und zwar mit Worten ausgedrückt werde.

Diese Frist lässt weder eine Erstreckung, noch die Einsetzung in den vorigen Stand zu.

§. 5.

Kommt das in der Anmerkung bezeichnete Darleihensgeschäft zu Stande, so ist dem Darleiher der Anmerkungsbescheid einzuhändigen und in der Schuld-Urkunde das bereits für das Darleihen angemerkte Pfandrecht auf den Darleiher zu übertragen.

§. 6.

Auf Grund der Schuld-Urkunde findet die Einverleibung des Pfandrechtes für das Darleihen in der angemerkten Rangordnung Statt, wenn das Einverleibungsgesuch innerhalb der in der bücherlichen Anmerkung ausgedrückten Frist bei der Tabularbehörde eingereicht worden ist.

Pod tym warunkiem intabulacya wedle zanotowanej rangi nawet wtedy miejsce ma, gdy tymczasem realność dłużnika obciążona zanotowaniem, w tabularne posiadanie osoby trzeciej przeszła.

§. 7.

Jeżeli kwota kapitału w tabularnem zanotowaniu wyrażona, zaintabulowaną pożyczką nie została wyczerpaną; natedy zanotowanie co do nadwyżki moc swą traci.

Jeżeli podanie o intabulacyę nie nastąpiło w terminie wyznaczonym, staje się zanotowanie zupełnie bezskutecznem, i będzie z urzędu oznaczone jako wykreślone.

§. 8.

Jeżeli pożyczka, w zanotowania wyrażona, nie przyjdzie do skutku, natedy może właściciel realności zanotowaniem obciążonej, żądać wykreślenia onegoż. Władza tabularna może jednak dozwolić wykreślenia w przypadku, gdy o nie w terminie upraszano w zanotowaniu wyrażonym, wtedy tylko, gdy z podaniem o wykreślenie zwrócono oraz rezolucyę zanotowania, która tedy za bezskuteczną będzie oznaczona i wraz z podaniem o wykreślenie w zbiorze aktów przechowana.

Po upływie wyznaczonego terminu, dozwolić się ma wykreślenia zanotowania, jeżeli jej już z urzędu nie przedsiębrano, a to nawet bez zwrócenia rezolucyi zanotowania.

§. 9.

Załączone formularze, jako przykłady za wzór służyć mają.

Franciszek Józef m. p.

Krauss m. p.

Unter dieser Voraussetzung findet die Einverleibung in der angemerkten Rangordnung auch dann Statt, wenn indessen die mit der Anmerkung befangene Realität des Schuldners in den bücherlichen Besitz eines Dritten übergegangen wäre.

§. 7.

Wird der in der bücherlichen Anmerkung ausgedrückte Capitalsbetrag durch das einverleibte Darleihen nicht erschöpft, so wird dadurch die Anmerkung rücksichtlich des Mehrbetrages unwirksam.

Ist das Einverleibungsgesuch innerhalb der bestimmten Frist nicht eingereicht worden, so wird dadurch die Anmerkung gänzlich unwirksam und ist von Amtswegen als gelöscht zu bezeichnen.

§. 8.

Kommt das in der Anmerkung bezeichnete Darleihen nicht zu Stande, so kann der Eigenthümer des mit der Anmerkung behafteten Gutes die Löschung derselben verlangen. Die Tabularbehörde darf jedoch diese Löschung in dem Falle, wenn dieselbe innerhalb der in der Anmerkung ausgedrückten Frist angesucht wurde, nur dann bewilligen, wenn mit dem Löschungsgesuche zugleich der Anmerkungsbescheid zurückgelegt worden ist, welcher sodann als unwirksam zu bezeichnen und mit dem Löschungsgesuche in der Urkundensammlung aufzubewahren ist. Nach Verstreichung der bestimmten Frist ist die Löschung der Anmerkung, wenn dieselbe nicht schon von Amtswegen vorgenommen worden seyn sollte, auch ohne Rücklegung des Anmerkungsbescheides zu bewilligen.

§. 9.

Die angeschlossenen Formulare haben als Beispiele zum Muster zu dienen.

Franz Joseph *m. p.*

C. Krauss *m. p*

Formularz I.

Tabularne zanotowanie zasadzającego się na prawie hipotecznem rzędu pierwszeństwa dla pożyczki zaciągnać się mającej.

Liczba porządkowa 20.

Pr. z d. 18 Września 1851, N. E. 2010 rezolucya z d. 19. wciągniona na d. 20. m. b.

Na żądanie Jana Schwarz, uskutecznionem zostało zanotowanie zasadzającego się na prawie hipotecznem rzędu pierwszeństwa dla pożyczki, mającej być zawartą między nim a Leopoldem Wagner, kupcem hurtowym o summę czterech tysięcy złotych reńskich monetą konwencyjną.

To zanotowanie moc ma tylko do dwudziestego Listopada (włącznie) r. 1800 pięćdziesiątego pierwszego.

Formulare I.

Bücherliche Anmerkung der pfandrechtlichen Rangordnung für ein aufzunehmendes Darleihen.

Postenzahl 20.

Pr. 18. September 1851, N. E. 2010. Bescheid vom 19., eingetragen am 20. d. M.

Auf Ansuchen des Schwarz Johann wird die pfandrechtliche Rangordnung für ein von demselben mit Leopold Wagner, Grosshändler in N. — abzuschliessendes verzinsliches Darleihen von viertausend Gulden Conventions-Münze angemerkt.

Diese Anmerkung ist nur bis am zwanzigsten November 1800 fünfzig Eins giltig.

Formularz II.

Rezolucya zanotowania dla proszącego o nie.

Na żądanie niniejsze pozwolono, i tabuli krajowej wciągnienie zanotowania na realność N. w osnowie następnej — nakazano:

Pr. z d. 18. Września 1851, N. E. 2010.

Na żądanie Jana Schwarz, uskutecznionem zostało zanotowanie zasadzającego się na prawie hipotecznem rzędu pierwszeństwa dla pożyczki, mającej być zawartą między nim a Leopoldem Wagner, kupcem hurtowym, o summę czterech tysięcy złotych reńskich monetą konwencyjną.

To zanotowanie moc ma tylko do dwudziestego Listopada (włącznie) r. 1800 pięćdziesiątego pierwszego.

Ze strony c. k. sądu powiatowego w N. — d. 19. Września 1851.

N. N.

sędzia powiatowy.

Zanotowanie to dosłownie wciągniono dnia 20. b. m. na realność N. — w głównej księdze tabuli krajowej, lit. N. tom .... i t. d. pod liczbą porządkową 20.

N. — d. 20. Września 1851.

N. N.

(L. S.) Dyrektor księgi gruntowej.

Formulare II.

Anmerkungs-Bescheid für den Bittsteller.

Dieses Gesuch wird bewilliget und der Landtafel die Eintragung folgender Anmerkung auf dem Gute N. — auferlegt.

Pr. 18. September 1851, N. E. 2010.

Auf Ansuchen des Schwarz Johann wird die pfandrechtliche Rangordnung für ein von demselben mit Leopold Wagner, Grosshändler in N. — abzuschliessendes verzinsliches Darleihen von viertausend Gulden Conventions-Münze angemerkt.

Diese Anmerkung ist nur bis zum zwanzigsten November 1800 fünfzig Eins giltig.

Von dem Bezirksgerichte N. — den 19. September 1851.

N. N.

Bezirksrichter.

Diese Anmerkung ist am 20. l. M. auf dem Gute N. — in dem landtäflichen Hauptbuche lit. N., tom. *u. s. w. unter der Postenzahl 20 wörtlich eingetragen worden.*

N. — am 20. September 1851.

N. N.

(L. S.) *Grundbuchsdirector.*

Formularz III.

Intabulacya pożyczki.

Do liczby porządkowej 20.

Pr. z d. 20 Października 1851 N. E. 2570. Rezolucya z d. 24, wciągniona dnia 30 m. b.

Na podstawie skryptu Jana Schwarz detto N. — d. 30. Września 1851 (czyli: Na podstawie autentycznego aktu notaryusza N. N. detto N. — 30. Września 1851) intabulowanem zostaje prawo hipoteczne wedle zanotowanego pod liczbą porządkową 20 rzędu pierwszeństwa na pożyczkę czterech tysięcy złotych reńskich z prowizyą pięcio-procentową za wypowiedzeniem półrocznem na rzecz Leopolda Wagner, kupca hurtowego w N. —

Formulare III.

Einverleibung des Darleihens.

Zur Postenzahl 20.

Pr. 20. October 1851, №. E. 2570. Bescheid vom 24., eingetragen am 30. d. M.

Auf Grundlage der Schuld-Urkunde des Schwarz Johann ddo. *N. — den 30. September 1851 (oder: Auf Grundlage der authentischen Ausfertigung des Notars N. N.* ddo. *N. — den 30. September 1851) wird das Pfandrecht in der unter Postenzahl 20 angemerkten Rangordnung für das Darleihen von viertausend Gulden Conventions-Münze mit fünf Percent Zinsen gegen halbjährige Aufkündigung für*

Wagner Leopold, Grosshändler in N. — einverleibt.

